

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. София, 11.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **953** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на АПК, във вр. с чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Делото е образувано по искова молба на Я. В. Г. с ЕГН [ЕГН] срещу АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, с която се претендира заплащане на обезщетение по чл.104 от ЗДСЛ., ал.1,т.1 в размер на 9 954.00 /девет хиляди деветстотин петдесет и четири/лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.12.2018 год., до окончателното и изплащане, както и направените по делото разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Искът се обосновава с признатото за незаконно уволнение с Решение № 15536/12.12.2018 год. на Върховен административен съд по адм.д. № 7002/2018 год., с което е оставено в сила Решение № 2109 от 29.03.2018 год. на Административен съд - София - град, 30 състав, постановено по адм.дело № 1173/2017 год.,С последното е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03/06.01.2017 год. на Директора на Агенция „Митници" Р. Д., с която на основание чл.90, ал.1, т.5 от ЗДСл. на държавния служител Я. Г. - началник на отдел в Агенция „Митници”, отдел ППТРР в ТМУ на Митница Столична, с ранг Ш-ти старши е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение. Ищецът претендира сумата като сбор от дължимо обезщетение за периода от 07.01.2017 год. до 07.07.2017 год. - времето, през което е бил без работа. Сочи, че към тази дата размерът на

основното му възнаграждение е 1659.00/хиляда шестстотин петдесет и девет/ лева, съответно обезщетението по чл.104, ал.1, т.1 - 9 954.00/девет хиляди деветстотин петдесет и четири/лева.

В съдебно заседание ищецът , чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба на заявените в нея основания и моли да му се присъди исканото обезщетение, както и направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба по основание. Твърди, че не е доказано наличието на фактическия състав на чл. 104 от ЗДСл., тъй като не е установено че ищецът не е работил през исковия период. В писмено становище излага съображения за недължимост на претендираната лихва. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ищеца. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като се запозна със становищата на страните, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съдът намира иска за допустим, като предявен в срок по арг. от чл. 125 от ЗДСл, от процесуално легитимен субект и пред компетентния да го разгледа съд. Разгледан по същество, същият е основателен по следните съображения:

Видно от приложеното по делото Решение № 2109 от 29.03.2018 год. на Административен съд - София - град, 30 състав, постановено по адм.дело № 1173/2017 год., в сила 12.12.2018 год., е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03/06.01.2017 год. на Директора на Агенция „Митници“, с която прекратено служебното правоотношение на ищеца, считано от 06.01.2017 год.

С отмяната на заповедта за уволнение възниква правото на ищеца да получи обезщетение за понесените от него вреди. В случая е безспорно, че преди уволнението ищецът Г. е заемал длъжност по служебно правоотношение като държавен служител. Прекратяването на служебното правоотношение е признато за незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение.

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

По делото по безспорен начин въз основа на събраните писмени доказателства/ Решение № 2109/29.03.2018 г. на АССГ, 30 състав, постановено по адм. дело № 1173/2017 г; Заповед № 1393/18.02.2016 г. и Заповед № 4918/21.12.2018 г. на

директора на Агенция „Митници“; удостоверение от НОИ ТП – С. град, изх. № [ЕГН]-1/14.01.2019 г.; заверени копия от стр. 14 и стр. 15 от трудовата книжка на Я. Г./ се установява, че всички основания, които предпоставят основателността на иска по чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, са налице. Моментът на признаване на уволнението за незаконно е 12.12.2018 год., тъй като на тази дата е влязло в законна сила цитираното по-горе решение, с което със сила на присъдено нещо спорът е разрешен.

Видно от представеното удостоверение от НОИ ТП – С. град, изх. № [ЕГН]-1/14.01.2019 г, на ищеца не е изплащано обезщетение за безработица.

От приложените заверени копия от стр. 14 и стр. 15 от трудовата книжка на Я. Г. се установява, че след датата на прекратяване на служебното правоотношение с ответника същата не е работила по трудово или служебно такова.

Страните не спорят, че основното месечно възнаграждение на ищеца, към момента на признаване на уволнението за незаконно, е възлизало на 1659.00/хиляда шестстотин петдесет и девет/ лева, съответно обезщетението по чл.104, ал.1, т.1 от ЗДСл - на 9 954.00/девет хиляди деветстотин петдесет и четири/лева. Това се установява и от приложените по делото Заповед № 1393/18.02.2016 г. и Заповед № 4918/21.12.2018 г. на директора на Агенция „Митници“.

Предвид изложеното, съдът счита, че предявеният иск е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен в пълен размер от 9 954.00/девет хиляди деветстотин петдесет и четири/лева. В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва за забава върху тази сума, считано от датата на отмяна на заповедта по прекратяване на служебното правоотношение с влязъл в сила съдебен акт, до окончателното изплащане. Аргумент в тази насока намира в приетото в т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по тълк. гр. дело № 3/2004 г. Съгласно цитираното решение, при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, без да е необходима нарочна покана за изплащане на обезщетението. Този момент в процесния случай е 12.12.2018 год. - датата на влизане в сила на решението на съда по цитираното по-горе адм.дело..

С оглед изхода на спора и разпоредбата на чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на ответника следва да бъдат възложени направени от ищеца разноски.

Видно от приложения по делото списък на разноски, договор за правна помощ, фактура и разписка, ищецът е заплатил на упълномощения от него адвокат сумата от 1200 лева. С оглед разпоредбата на чл.8 ал.1 т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът намира възражението за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар за основателно, поради което счита че последният следва да бъде намален на 830 лева.

Ето защо, счита, че ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 855

лева, от които -25 лева –държавна такса и 830 лева – възнаграждение за адвокат.

Водим от горното, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ” с административен адрес: [населено място], [улица]. представлявано от Директора Г. К., ДА ЗАПЛАТИ на Я. В. Г. с ЕГН [ЕГН], живуща в [населено място].жк.”Надежда”, [жилищен адрес] ап.48, със съдебен адрес чрез адвокат Х. В. Т. от Софийска адвокатска колегия, с личен номер [ЕГН], карта САК 3101, изд. на 15.02.2011 год. , [населено място], ул.“Т.Г.” № 15, ет.5, ап.24, сумата от 9 954.00/девет хиляди деветстотин петдесет и четири/лева, представляваща обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.12.2017г. до окончателното изплащане на паричното задължение.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ” с административен адрес: [населено място], [улица]. представлявано от Директора Г. К., ДА ЗАПЛАТИ на Я. В. Г. с ЕГН [ЕГН], живуща в [населено място].жк.”Надежда”, [жилищен адрес] ап.48, със съдебен адрес чрез адвокат Х. В. Т. от Софийска адвокатска колегия, с личен номер [ЕГН], карта САК 3101, изд. на 15.02.2011 год. , [населено място], ул.“Т.Г.” № 15, ет.5, ап.24, сумата от

855/ осемстотин петдесет и пет/ лева , представляващи разноси по съдебното производство .

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: